

Til nr. 3 og nr. 5

Ændringen er en konsekvens af ændringen i nr. 2.

Til nr. 4

1. Der er i momsdirektivet særlige regler (i artikel 26) for opgørelse af den momspligtige værdi for rejsebureauvirksomhed. Reglerne omfatter rejsebureauer, der

- a) handler i eget navn over for den rejsende, og
- b) anvender varer og ydelser, der præsteres af andre virksomheder.

I disse tilfælde skal rejsebureauet betale moms dér, hvor rejsebureauet har etableret hovedsædet for sin økonomiske virksomhed eller et fast kontor, hvorfra tjenesteydelserne præsteres af bureauet. Den momspligtige værdi er bureauets fortjenestmargin, dvs. forskellen mellem det samlede beløb uden moms, der skal betales af den rejsende og bureauets faktiske omkostninger (inkl. eventuel moms) til de andre virksomheder, når disse leverancer direkte kommer den rejsende til gode.

Ved handel i eget navn forstås tilfælde, hvor den rejsende handler med rejsebureauet, som udsteder en regning i eget navn.

Den særlige værdiregel fremgår af forslaget § 1, nr. 4 (det nye § 8, stk. 4).

2. Da det i visse tilfælde kan være forbundet med administrative vanskeligheder at opgøre fortjenstmargenen for den enkelte rejse, er det i det nye § 8, stk. 6, foreslået, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler. For at forenkle administrationen er det tanken at tillade bureauerne at anvende standardsatser eller andre enkle opgørelsesmetoder for fortjenstmargenen. Såfremt et luftfartselskab sælger billetter til transportydelser med fremmede fly, som led i et samarbejde med andre luftfartselskaber, vil den momspligtige værdi kunne fastsættes til et beløb svarende til sædvanlig provision til rejsebureauer.

3. Under hensyn til den særlige måde, hvorpå grundlaget for rejsebureauoms skal opgøres i de nævnte tilfælde, foreslås der i § 8, stk. 4, indsat en re-

gel om, at bureauerne ikke har pligt til at angive moms på faktura eller lignende.

I tilfælde, hvor momsens deklarerer, og hvor ydelserne anvendes til brug for momspligtigt formål, vil den pågældende virksomhed have fradragsret for momsbeløbet i overensstemmelse med momslovens almindelige system. Virksomhederne har således alene fradragsret for moms af rejsebureauydelser, når der er tale om udgifter af streng erhvervsmæssig karakter til brug for afgiftspligtig virksomhed.

4. I forbindelse med lovændringen vil der blive gennemført en ændring i moms godtgørelsen til virksomheder med udenrigspersonbefordring efter reglerne i momslovens § 39, stk. 3. Disse virksomheder vil herefter ikke kunne opnå godtgørelse for moms af rejsebureauydelser.

Hvis bureauet ikke handler i eget navn, men som formidler, skal der betales moms af formidlingsvirksomheden. De afholdte udgifter (indkøb) kan imidlertid betragtes som et udlæg for kunden. Der skal ikke betales moms af udlæg, f.eks. udgifter til flybillet eller hotel, når der er tale om beløb, som en virksomhed modtager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i kundens navn og for kundens regning, og som i virksomhedens bogholderi godskrives en interimskonto. Der skal særskilt kunne redegøres for sådanne beløb.

5. I tilknytning til reglen i § 1, nr. 2 (afgiftspålæg for rejsebureauydelser i forbindelse med salg af transportydelser til rejser inden for EF-landene med egne eller lejede fly) er der i det nye § 8, stk. 5, indsat en værdiregel for disse virksomheders rejsebureauydelser. Virksomhederne skal betale moms af et beløb svarende til sædvanlig provision til rejsebureauer. Det er tanken med hjemmel i det nye stk. 6 i § 8 (jf. vedrørende stk. 6 i øvrigt foran i punkt 2) at fastsætte nærmere regler om sædvanlig provision, herunder mulighed for at anvende standardbeløb.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1992, og at virksomhederne skal anmelde sig til registrering hos told- og skattevæsenet senest den 2. december 1991.